

ton dnrbi wstajnej wojni stacj,
laj pak, so by moł dobywacj.

4. Sdjerj cziste twoje swje-
domnje, to ljepsche je, hacj
penesh, so na wschje stronj
woladaj a psched tym stym so
wobaraj.

5. Na Boje słowo kedjbuj ty,
a wopomn, so ty smertny by,
bydj pschezo bohabojasny, tak
budjesch kšmerczi hotomy.

6. Kaj Krystus tebe namaka,
won tajke myto tebi da, byj
junu budje kšudu pschicj, ty
nebudiesch so potajicj.

7. O Botze scheje smilnoszje,
nam pomhaj schitkim romadzi,
so do Krystusa wjerimj, a twoju
wolu czinimj.

8. Psches wjeru, lubosz, na-
dziju tež pschemoli słosz czer-
tomu, a wnebešach tam pschi
tebi tu krašnu kronu dostali.

9. So pomhaj, luby Botze,
kam, psches twojho Syna Kry-
sta nam, so moli wtwojej službi
stacj, so stobu wjecznje srad-
wacj.

378.

Gott sei gelobt, daß so gesund is.

Loß: Dyj so moj čas psch.

Bydj Bohu djač, kak renje je
ton džen pak nimo sajšchoł, ja we
nim Bože dobroty bym dostač,
snusy wojšchoł. Ja stromy bym
a wešeky, sa tajke twoje dobroty,
moj Božo, djač czi spjewam.

2. Kak wele we sandženy
dnju psches wohen, mor a wo-
du tež dženša potrecheni by, a

wšali wulku škobu; ja kwalu
twoju dobrotu, moj Botze, so
ja secher by wot tajkej škoby
wostač.

3. Kak schelke wulke nesbozje
je druhim dženš so stač, to
twoje wobarnowanje pak wot me
precj je wšako, so žane wulke žač-
szje me dženša nešku nadejšče.
So wot Boha kem pschindje.

4. Ach, luby Botze, moju
słosz wšmi wotemne, cze pro-
schu, ach sabndj moju besbož-
nosj, ja Krysta prijotk czi no-
schu, ty mi a žytemu swjetej
by postajit ho kšbožnikej psches
jeho krej a rany.

5. Ja stroschtny bym, so
podam czi, byj cžječto kłozu kro-
czi, bydj ty ton swjerny wajch-
tar mi, djerj na mni twojej
woczi. Ja pschi tebi so neboju,
schjedj cžertow stobu sahnacj žu-
kij by me pozrecj žyli.

6. Njetk wotpolozju sweselom
schje staroszje, kij cžuju, a po-
dam schitko tebi dom, ty snajesch
nusu moju, schtož lejži mi na wu-
trobi, to twoja smilnosz položi,
ja spju we twojej nadži.

7. Ty budjesch wprawym cža-
by me tak krašnje pozonowacj,
so scho, schtož mi je wobczejne,
so budje psched'mnu skhowacj,
tu kwilu twerdžje djeržu cze,
twoj nadny kłotk me schuzuje,
kaj wodnjo, tak tež wnožy.

8. Dyj tebe mam, so nebo-
ju, ty somnu derje mjenisch, mi we
tym žylym žiwenu hacj kšmerczi
derje cžinisch. Da we tej wjestej